

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІНІСТЕРСТВО МОЛОДІ ТА СПОРТУ УКРАЇНИ
УПРАВЛІННЯ МОЛОДІ ТА СПОРТУ
ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ВІЙСЬКОВОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ
ІМЕНІ ІВАНА БОБЕРСЬКОГО
ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЗАХІДНОЇ ПАРАНИ (БРАЗИЛІЯ)
ЛИТОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ СПОРТУ
ЛЬВІВСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ЦЕНТР ФІЗИЧНОГО ЗДОРОВ'Я
НАСЕЛЕННЯ «СПОРТ ДЛЯ ВСІХ»

ПРОБЛЕМИ АКТИВІЗАЦІЇ РЕКРЕАЦІЙНО-ОЗДОРОВЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НАСЕЛЕННЯ

Матеріали XIV Міжнародної
науково-практичної конференції
(10–11 травня 2024 року)

За загальною редакцією Любові ЧЕХОВСЬКОЇ

Львів
ЛДУФК ім. Івана Боберського
2024

Towarzystwa Gimnastycznego „Sokół” we Lwowie – rękopis, P1, on 53, mp 7018, s. 47-48

3. Przewodnik Gimnastyczny «Sokół», (1891), nr 5, s. 40

4. Przewodnik Gimnastyczny «Sokół» (1893), nr 10, s. 144

5. Szul T.J. (2000), Zarys dziejów «Gniazda Sokolego» w Łańcucie, Łańcut, s. 20.

6. Akt nadania tytułu Honorowego Członka, Łańcut, (1908), dokument w zbiorach prywatnych potomków rodziny Kahane

7. Protokół z Walnego Zgromadzenia, 28.09.1932, [w:] Księga protokołów z zebrań 1928-1934, Muzeum Zamek w Łańcucie, s. 4

УДК 641/642

ЖІЛЬ ПУДЛОВСЬКИЙ: ФРАНЦУЗЬКИЙ ЖУРНАЛІСТ, ПИСЬМЕННИК І ГАСТРОНОМІЧНИЙ КРИТИК

Ольга Романчук, Оксана Никига, Ростислав Коваль

*Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського, м. Львів, Україна*

Актуальність. Відомий французький журналіст, письменник, літературний і гастрономічний критик польського походження Жіль Пудловський (Gilles Pudlowski) народився 15 листопада 1950 року в місті Мец (Франція). Його батько був з Лодзя, мати – із Замостя. З 1959 року почав активно сповідувати іудаїзм. Навчався в Інституті політичних досліджень у Парижі, працював у виданні «Quotidien de Paris» у Philippe Tesson, згодом у «Літературні новини» («Les Nouvelles littéraires») [1; 4]. Жан-Франсуа Кан (Jean-François Kahn), який очолював цей журнал, зробив його відповідальним за сторінки, що стосувалися літератури, а також доручив вести гастрономічну колонку. Крістіан Мійо (Christian Millau) [3] помітив Жіля 1979 року й запропонував співпрацювати з «Gault & Millau»: «У цій роботі люди вмюють або їсти, або писати, рідко і те, й інше,

а іноді – жодне з них. Якщо ви вмієте робити обидві речі, ви обов’язково досягнете успіху» [1; 4].

Мета дослідження – дослідити діяльність Жіль Пудловського як журналіста, письменника і гастрономічного критика.

Результати дослідження. Жіль Пудловський працював колумністом для «Le Point» від 1986 до 2014 року. Він узяв на себе відповідальність за сторінки, які були присвячені туризму, а згодом і гастрономії. Водночас він керував літературною рубрикою. Від 1990 до 2016 року Жіль Пудловський провадив щотижневу колонку у «Dernières Nouvelles d’Alsace», від 1992 до 2015 року – у «Républicain lorrain», оскільки «сам походив з Лотарингії, однак у душі залишається ельзасцем». Для журналів «Saveurs» та «Cuisine et Vins de France» робив великі репортажі про регіони Франції та кухарів Європи й світу. Він також є головним редактором блогу «Les Pieds dans le plat», у якому розповідає про улюблені страви, ресторани й кухарів, а також представляє власні книги. Ж. Пудловський писав для «Paris Match», «Panorama du Médecin», «Parcours», «Le Figaro», «Cuisine TV», «France Inter», «Bon Voyage», «Air France Madame». Він співпрацював також із журналом «Service Littéraire» [1; 4].

У журналі «Cuisine et Vins de France» Жіль Пудловський заснував розділ «тарілки» («assiettes»), присуджуючи від однієї до трьох тарілок добрим ресторанам, «каструлю» («marmite») – за гарне співвідношення ціна / якість, «розбиту тарілку» («assiette cassée») – тим місцям, які його розчарували. Усе це зробило з нього справжнього «Зорро критики» («Zorro de la critique») [1; 4].

Після кількох спроб (зокрема, «52 week-ends autour de Paris» та «Le Guide de l’Alsace heureuse»), Жіль Пудловський 1989 року створив власний путівник для гурманів. Спочатку це був «Le Guide Pudlowski des villes gourmandes» (видавництво «Albin Michel»). Daniel Picouly сказав йому: «Скорочуючи своє ім’я, ти стаєш великим» [4]. Путівник «Le Pudlo Paris»

видають щороку від 1990, «Le Pudlo France» – з 2000. Жіль Пудловський публікував також видання кишенькового формату, присвячені кухні паризьких бістро, Бретані, Ельзасу, Лотарингії, Корсики та Люксембургу. У своїх путівниках він дає рекомендації та представляє розгорнуті рецензії на ресторани, бістро, кафе й винні бари [1; 4].

Від 2007 року «Pudlo Paris» і «Pudlo France» видає в Нью-Йорку «Little Book Room», редакційне відділення «New York Review of Books», яке також опублікувало 2008 року путівники «Normandy-Brittany», «Alsace» та «Provence Côte d'Azur». Американська преса вважає їх «найкраще збереженим секретом французьких гурманів» і, зокрема, як і «New York Times», що «їх відзнаки надійніші, ніж зірки Мішлен» [1; 4]. Жіль Пудловський також друкував автобіографічні есе на тему любові до Франції, наприклад, «L'Amour du pays» (1986), «Les Chemins de la Douce France» (1996), «Le Devoir de Français» (2012), видав роман «Le Voyage de Clémence» (1987) та «Dictionnaire Amoureux illustré de l'Alsace» (2016). Він написав передмову до «Le Grand Larousse gastronomique» (2007), літературні антології «L'Année Poétique» (1978) та «Le Goût de Strasbourg» (2006), чудові книжки «Les Trésors gourmands de la France» (1997), «Elles sont chefs» (2005), «Les grandes gueules: et leurs recettes» (2009), «Les Plus belles tables de France» (2011), «France Bistrots» (2012), працю «Comment être critique gastronomique et garder la ligne» (2004), наступне видання якої вийде під назвою «À quoi sert vraiment un critique gastronomique» (2011) і стане настільною книгою про цю професію [1; 4].

Жіль Пудловський є кавалером ордену Мистецтв і літератури (1986), кавалером ордену Сільськогосподарських заслуг (1996), кавалером (2009), та офіцером (2023) ордену «За заслуги» [1; 2; 4]. Він отримав премії «La Mazille» (1992), «Amunategui-Curnonsky» (2008), «Chabot-Didon» (2021). Його блог «Les Pieds dans le plat» одержав нагороду цифрової

гастрономії на фестивалі «Gastronomades» (2015). У 2022 році він був ініціатором «Trophées Pudlo des Bistrots» – події, спрямованої на те, щоб презентувати бістро, їх роботу й гастрономічну спадщину [1; 4].

Список використаних джерел

1. À propos de Gilles Pudlowski. URL: <http://www.gillespudlowski.com/a-propos>.
2. Gilles Pudlowski distingué Officier dans l'ordre national du Mérite. URL: <https://nouvellesgastronomiques.com/gilles-pudlowski-distingue-officier-dans-lordre-national-du-merite/>.
3. Koval R., Romanchuk O., Sova A., Nykyha O., Fedchyshyn N. The role of eponyms in presenting French heritage throughout the world. *XLinguae*. 2023. Vol. 16(4). P. 34–49. <https://doi.org/10.18355/XL.2023.16.04.03>.
4. Loetscher M. Gilles Pudlowski, l'Alsace au cœur. URL: <http://salon-litteraire.linternaute.com/fr/actualite/content/1941514-gilles-pudlowski-l-alsace-au-coeur>.
5. Rabaudy de N. Ce qu'il faut retenir des Gault & Millau France et Guide Pudlo 2020. URL: <https://www.slate.fr/story/184374/guides-gastronomiques-gault-et-millau-pudlo-2020-restaurants-paris>.

УДК 355.233.2:796

РЕТРОСПЕКТИВНИЙ АНАЛІЗ ЗМІСТУ НАСТАНОВ ІЗ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ: ПРОБЛЕМИ Й ШЛЯХИ ЇХ РОЗВ'ЯЗАННЯ

Андрій Петрук, Андрій Арабський, Микола Костинюк

*Національна академія сухопутних військ
імені Петра Сагайдачного, м. Львів, Україна*

Актуальність. Фізична підготовка – важливий і невід’ємний елемент фізичної готовності військовослужбовців